

virkning, som den gensidige kontakt medfører – have et væsentligt behov for at sende en hilsen til sine nærtstående. En afskæring heraf bør kun ske, hvis denne ensidige kontakt kommer i direkte modstrid med formålet med anbringelsen.

Barnets eller den unges behov for således at kunne meddele sig til personer, der står barnet eller den unge nær, vil blive fremhævet i den kommende vejledning, jf. Socialministeriets kommentar af 10. marts 1992 til henvendelsen af 17. februar 1992 fra E. Wium (L 214 – bilag 8).

Socialministerens svar på spørgsmål 62 (L 214 – bilag 77)

Spørgsmål 62:

I forelængelse af ministerens svar på spørgsmål 52 bedes ministeren oplyse, på hvilken måde ministeren vil sikre, at sagsbehandleren,

der udtaler sig i sagen, har kendskab til barnet og familien.

Svar:

Det fremgår af lovforslagets § 32 c, stk. 2, at en undersøgelse af et barns eller en ungs forhold skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Det fremgår ligeledes af bestemmelsen, at der skal være oplysning om, hvordan forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne.

På denne baggrund bør det indgå som et naturligt led i sagsoplysningen, at sagsbehandleren og andre, der udtaler sig i sagen, skaffer sig et førstehåndskendskab til barnet og familien. Sammen med de øvrige krav til sagsbehandlingen i undersøgelsesfasen vil dette spørgsmål blive uddybet i den kommende vejledning.